

Karácsony, kántálás

Majzik Istvánné (65) visszaemlékezése:

A családok régen maguk főzték, készítették a szaloncukrot, és minden évben eltették a papírját és a következő évben is ugyanabba csomagolták. A fán általában nem volt sem égő, sem semmi más dísz a cukron kívül.

Brunóczki Istvánné (72) visszaemlékezése:

Aki tehetett, az szép nagy karácsonyfát állított. Szaloncukor ebben az időben még nem volt, az emberek ezt maguknak készítették. Olvasztott cukorba gyümölcsöt raktak ízesítésül. Így készült. Amikor kihült, felvágták és selyempapírba tették. A hagyományos vacsora nálunk gombaleves és mákos bobájka volt.

Varga Margit (78) visszaemlékezése:

A családok felállították a szobába a karácsonyfát. A szaloncukor otthon, házilag készült olvasztott cukorból, amibe kenyeret tettek. Vacsora után mentünk kántálni utána pedig a templomba mentek az emberek, ami az Elek parton volt.

Juhász Imréné (87) visszaemlékezése:

Előfordult, hogy a szegényebb családok karácsonyra egy bokor mályvát díszítettek fel. Karácsony hetében szokás volt régen betlehemezni járni is.

Özv. Horváth Józsefné (65) visszaemlékezése:

Nem volt szokás olyan nagymértékben ajándékot venni, mint manapság. Régebben tényleg minden a szeretetről szólt ezen az ünnepen. Csak a gyerekek kaptak a szülőtől valami csekélységet. Az is általában saját készítésű volt. Pl. édesanyánk kötött nekünk egy sálat vagy egy pulóvert.

Karácsonyfát mindig az erdőről hozták. Szaloncukor helyett pedig, színes papírba csomagolt aprósüteményt vagy pogácsát tettünk a fára. Éjfélkor az egész család elment a szentmisére.

Szalay Sándor (64) visszaemlékezése:

Régen gyakran előfordult olyan, hogy nem volt karácsonyfa, hanem csak egy fenyőágat vagy egy tujaágat díszítettünk fel. Díszítésül általában vatta, dió és kisebb almák szolgáltak. A legszegényebbek szaloncukor helyett ezüstpapírba csomagolt szentet és fát akasztottak a fára.

Horváth István (67) visszaemlékezése:

Az 1955. december 20-i betlehemes játékról: 19-20 évesen jártuk körbe betlehemezve ekkor a falut. A templomban terveztük el. Kellett hozzá szereplőnek két angyal és három pásztor és egy kifordított bundában lévő öreg. Szép karácsonyi énekeket énekeltünk, a játék végén pedig pénzt kaptunk. Egy részét a templomnak adtuk adományként, a másik részét megtartottuk magunknak és elosztottuk egymás között. Ugyanebben az időben a tehénpásztorok és a kondások szenteste kürtszóval köszöntötték a falu gazdáit, akik ezt étellel és itallal köszönték meg.

A kántálás

Valánszki Istvánné (65) visszaemlékezése:

Idősek és fiatalok egyaránt jártak dec. 24-én este az Istent dicsérni. A szívélyes fogadtatás mellett néha előfordult az is, hogy sajnos kutyákat uszítottak a kántálókra. Az énekszóért a jutalom akkoriban pár szem dió és cukorka volt.

Brunóczki Istvánné (72) visszaemlékezése:

A gyerekek jártak kántálni minden házhoz. Cserébe kaptak almát, diót, de a tehetősebb emberek pénzt is adtak. Betlehemezéssel is ünnepelték régen Jézus születését. Akkoriban sokkal többen jártak az éjféli misére is.

Varga Margit (78) visszaemlékezése:

A gyerekek a kántálásért diót, gyümölcsöt vagy pénzt kaptak. A felnőttek is elmentek kántálni, de ők ingyen. A kántálás az éjféli mise előtt fejeződött be. Az emberek ekkor az Elek parton lévő templomba mentek.